

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 25ης Ιανουαρίου 1979 *

Στην υπόθεση 98/78,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου, μεταξύ

A. Racke, Bingen am Rhein,

και

Hauptzollamt Mainz,

η έκδοση προδικαστικής απόφασεως ως προς το κύρος των κανονισμών της Επιτροπής 649/73 της 1ης Μαρτίου 1973, περί καθορισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών (AbI. L 64 της 9.3.1973, σ. 7), 741/73, της 5ης Μαρτίου 1973, περί τροποποίησης των νομισματικών εξισωτικών ποσών (AbI. L 71 της 19.3.1973, σ. 1) και 811/73, της 23ης Μαρτίου 1973, περί τροποποίησης των νομισματικών εξισωτικών ποσών (AbI. L 79 της 27.3.1973, σ. 1), καθώς και ως προς την ερμηνεία του άρθρου 191 της Συνθήκης ΕΟΚ, ώστε να πληροφορηθεί σε ποιο χρονικό σημείο ένας κανονισμός πρέπει να θεωρείται ότι δημοσιεύθηκε και από ποια ημερομηνία οι προαναφερθέντες κανονισμοί πρέπει να εφαρμοστούν,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους H. Kutscher, πρόεδρο, J. Mertens de Wilmars και Mackenzie Stuart, προέδρους τμήματος, A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keefe, G. Bosco και A. Touffait, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Reischl
γραμματέας: A. Van Houtte

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με Διάταξη της 21ης Μαρτίου 1978, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 26 Απριλίου 1978, το Bundesfinanzhof υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικά ερωτήματα, αφενός, ως προς το κύρος ορισμένων κανονιστικών διατάξεων που αφορούν τα νομισματικά εξισωτικά ποσά στον τομέα του οίνου και, αφετέρου, ως προς την ερμηνεία του άρθρου 191 της Συνθήκης, καθώς και ως προς τις διατάξεις των επίμαχων κανονισμών που αφορούν τη θέση τους σε ισχύ.

Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ γερμανικής επιχειρήσεως και της αρμόδιας τελωνειακής αρχής και που έχει ως αντικείμενο την απόδοση νομισματικών εξισωτικών ποσών που εισπράχθηκαν με την ευκαιρία αποσύρσεως από ιδιωτική τελωνειακή αποθήκη, μεταξύ 9ης και 30ής Μαρτίου 1973, ορισμένων ποσοτήτων εισαχθέντων από τη Γιουγκοσλαβία οίνων.

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 2 Το υποβληθέν από το Bundesfinanzhof πρώτο προδικαστικό ερώτημα έχει ως εξής:

«Είναι οι κανονισμοί της Επιτροπής 649/73, της 1ης Μαρτίου 1973, 741/73, της 5ης Μαρτίου 1973, και 811/73, της 23ης Μαρτίου 1973, έγκυροι και στο μέτρο που αμφότεροι καθόρισαν, στο σημείο 6 του αντίστοιχου παραρτήματός τους I, εξισωτικά ποσά εφαρμοστέα στους εισαγόμενους ερυθρούς και λευκούς οίνους των δασμολογικών διακρίσεων 22.05 C I και C II χωρίς να γίνεται διάκριση ως προς αυτό;»

- 3 Το σημείο 6 του παραρτήματος I του κανονισμού 649/73 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1973, περί καθορισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών (Abl. L 64 της 9.3.1973, σ. 7) επεξέτεινε, για πρώτη φορά, το σύστημα των νομισματικών ποσών στους τύπους των επίμαχων οίνων, οι δε κανονισμοί της Επιτροπής 741/73 και 811/73, αντιστοίχως της 5ης και 23ης Μαρτίου 1973, (Abl. L 71 της

19.3.1973, σ. 1 και L 79 της 27.3.1973, σ. 1) προσάρμοσαν τα ποσά στην εξέλιξη των τιμών συναλλάγματος.

Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή, επεκτείνοντας έτσι το πεδίο εφαρμογής των νομισματικών εξισωτικών ποσών, δεν τήρησε τους προβλεπόμενους στο βασικό κανονισμό 974/71 του Συμβουλίου όρους, απ' όπου προκύπτει, πρώτον, ότι η ευχέρεια εισπράξεως ή χορηγήσεως νομισματικώς εξισωτικών ποσών δεν μπορεί να ασκείται παρά εφόσον οι μεταβολές στις τιμές συναλλάγματος συνεπάγονται διαταραχές στο εμπόριο των γεωργικών προϊόντων.

- 4 Σχετικώς, εναπόκειται στην Επιτροπή, αποφασίζουσα κατά τη διαδικασία την καλούμενη των επιτροπών διαχειρίσεως, να κρίνει περί της υπάρξεως κινδύνου διαταραχών.
- 5 Όπως επανειλημμένα έκρινε με πολλές αποφάσεις το Δικαστήριο, προκειμένου περί εκτιμήσεως περίπλοκης οικονομικής καταστάσεως, η Επιτροπή και η επιτροπή διαχειρίσεως απολαύουν, σχετικώς, ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως.

Ελέγχοντας τη νομιμότητα της ασκήσεως μιας τέτοιας εξουσίας, ο δικαστής πρέπει να εξετάσει αν η άσκηση αυτή δεν περιέχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας, ή αν η εν λόγω αρχή δεν υπερέβη προφανώς τα όρια της εξουσίας της εκτιμήσεως αυτής.

- 6 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Επιτροπή εξέθεσε τις περιστάσεις που, κατά την εκτίμησή της, δικαιολογούσαν το ληφθέν μέτρο.

Αναφέρθηκε, ιδίως, στο μέγεθος της οικονομικής κρίσεως στις αρχές του 1973 και στον περίπλοκο χαρακτήρα των οικονομικών παραγόντων που έπρεπε να ληφθούν υπόψη.

Ειδικότερα, ανέφερε τους παράγοντες που, κατ' αυτήν, δικαιολογούσαν το φόβο διαταραχών της γαλλικής και της γερμανικής αγοράς στον τομέα του οίνου, καθώς και τις σκέψεις που την οδήγησαν στο να υποβάλει τους οίνους προελεύσεως τρίτων χωρών στην πλήρη εφαρμογή του συστήματος των νομισματικών εξισωτικών ποσών.

Δεν φαίνεται, σ' αυτή την ολική εκτίμηση της καταστάσεως και της φύσεως των μέτρων που επιβάλλονταν, η Επιτροπή να υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη, ή να

έχει υπερβεί κατ' άλλο τρόπο τα γενικά όρια της εξουσίας της δυνάμει της οικείας κανονιστικής ρυθμίσεως.

- 7 Εν τούτοις, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης αιτιάται την Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη ορισμένους ειδικότερους όρους που προκύπτουν από την εν λόγω κανονιστική ρύθμιση.

Ισχυρίζεται, σχετικώς, ότι η είσπραξη των εν λόγω ποσών δεν δικαιολογείται σε περιπτώσεις, όπως η προκειμένη, όπου το συμφωνητικό εξαγωγής καταρτίστηκε προ της επελεύσεως της νομισματικής διαφοράς, σε νόμισμα που μεταγενέστερα ανατιμήθηκε, έτσι ώστε η εισαγωγή δεν κατέστη δυνατό να πραγματοποιηθεί σε μειωμένη τιμή κατόπιν της τροποποιήσεως των τιμών συναλλάγματος.

- 8 Αυτή η αιτίαση δεν μπορεί να γίνει δεκτή, διότι η πρακτική αποτελεσματικότητα του συστήματος των εξισωτικών ποσών απαιτεί, όπως ήδη δέχθηκε το Δικαστήριο με την απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1975 (υπόθεση 5/73, Balkan-Import-Export GmbH, Slg. σ. 1091), γενική κανονιστική ρύθμιση, ισχύουσα για όλες τις εισαγωγές ή εξαγωγές, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες των συμβάσεων, όπως το νόμισμα στο οποίο συνήφθησαν και ο χρόνος της συνάψεώς τους.

- 9 Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι η είσπραξη νομισματικών εξισωτικών ποσών, κατά την εισαγωγή οίνων προελεύσεως τρίτων χωρών, είναι αδικαιολόγητη σε περιπτώσεις, όπως η προκειμένη, όπου η εισαγωγή εξαρτάται από την τήρηση της τιμής αναφοράς ή από την είσπραξη εισφοράς δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού 816/70 του Συμβουλίου της 28ης Απριλίου 1970, περί συμπληρωματικών διατάξεων σε θέματα κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς (AbI. L 99 της 5.5.1970, σ. 1).

- 10 Αυτός ο ισχυρισμός δεν λαμβάνει, ωστόσο, υπόψη τη διαφορά που υφίσταται μεταξύ του σκοπού στον οποίο αποβλέπει το σύστημα των τιμών αναφοράς και αυτού του συστήματος των νομισματικών εξισωτικών ποσών.

Πράγματι, οι τιμές αναφοράς, εκφραζόμενες σε λογιστικές μονάδες, πρέπει να επιτρέπουν η τιμή των προελεύσεως τρίτων χωρών οίνων να ανέρχονται στο επίπεδο των τιμών της Κοινότητας, ενώ το σύστημα των νομισματικών εξισωτικών ποσών πρέπει να επιτρέπει, στην περίπτωση διακυμάνσεως των τιμών συναλλάγματος, να καλύπτει τις διαφορές που σημειώνονται στις εκφραζόμενες σε εθνικό νόμισμα τιμές, κατόπιν της εξελίξεως των τιμών συναλλάγματος και να αποφεύγονται ειδικότερα οι διαταραχές του εμπορίου που μπορεί να προκύψουν από τις εν λόγω διαφορές.

- 11 Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης υποστηρίζει, τέλος, ότι δεν δικαιολογείται η εφαρμογή του συστήματος των νομισματικών εξισωτικών ποσών στους οίνους ποιότητας προελεύσεως τρίτων χωρών.

Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 974/71, το εν λόγω σύστημα δεν εφαρμόζεται, πράγματι, παρά στα προϊόντα για τα οποία προβλέπονται μέσα παρεμβάσεως στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών.

Αυτός ο όρος δεν πληρούται στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι, κατά τον κανονισμό 816/70, η κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς δεν προβλέπει μέσα παρεμβάσεως παρά για τους επιτραπέζιους οίνους, κατ' αποκλεισμό των οίνων ποιότητας.

- 12 Αυτή η επιχειρηματολογία δεν λαμβάνει, ωστόσο, υπόψη την ακριβή έννοια αυτών των όρων, όπως προκύπτει από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση στον αμπελοοινικό τομέα.

Σχετικώς, πρέπει να σημειωθεί ότι οι δύο όροι «επιτραπέζιοι οίνοι» και «οίνοι ποιότητας που παράγονται σε καθορισμένες περιοχές — v.q.p.r.d.», που αναφέρει το άρθρο 1, παράγραφοι 4β και 5, του κανονισμού 816/70 δεν εφαρμόζονται παρά στα προϊόντα κοινοτικής καταγωγής, ενώ η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση δεν περιέχει ειδικό όρο «οίνων ποιότητας» προελεύσεως τρίτων χωρών, διαφορετικό από τον όρο «επιτραπέζιοι οίνοι».

Πρέπει να συναχθεί από αυτό ότι, σε σχέση με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, ιδίως με αυτήν που αφορά το σύστημα των νομισματικών εξισωτικών ποσών, κάθε οίνος καταγωγής τρίτης χώρας πρέπει να θεωρείται — εκτός ειδικής διατάξεως, που δεν υφίσταται στην προκειμένη περίπτωση — ως εξομοιούμενος προς τους επιτραπέζιους οίνους.

- 13 Πρέπει, επομένως, να δοθεί η απάντηση ότι, από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος των κανονισμών της Επιτροπής 649/73, της 1ης Μαρτίου 1973, 741/73, της 5ης Μαρτίου 1973 και 811/73, της 23ης Μαρτίου 1973, στο μέτρο που καθόρισαν νομισματικά εξισωτικά ποσά, έχοντα εφαρμογή επί των εισαγόμενων από τρίτες χώρες ερυθρών και λευκών οίνων, υπαγόμενων στις δασμολογικές διακρίσεις 22.05 C I και C II.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 14 Το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα έχει ως εξής:

«Πρέπει ένας κανονισμός να θεωρείται ότι δημοσιεύτηκε, κατά την έννοια του άρθρου 191 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της ΕΟΚ:

- α) την ημερομηνία που φέρει το φύλλο της Επίσημης Εφημερίδας που περιέχει το κείμενο του εν λόγω κανονισμού,
 - β) κατά το χρονικό σημείο που το εν λόγω φύλλο της Επίσημης Εφημερίδας είναι πράγματι διαθέσιμο στο γραφείο επισήμων εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ή
 - γ) κατά το χρονικό σημείο που η Επίσημη Εφημερίδα για την οποία πρόκειται είναι πράγματι διαθέσιμη στο έδαφος του κράτους μέλους για το οποίο πρόκειται;»
- 15 Κατά το άρθρο 191, οι κανονισμοί δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Κοινότητας και αρχίζουν να ισχύουν από την ημέρα που ορίζουν, ή άλλως, την εικοστή ημέρα από της δημοσιεύσεώς τους.

Η εν λόγω Επίσημη Εφημερίδα δημοσιεύεται με τη μέριμνα του γραφείου επισήμων δημοσιεύσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που είναι εγκατεστημένο στο Λουξεμβούργο και που έχει λάβει από το Συμβούλιο ρητές οδηγίες που αποβλέπουν στο να διασφαλιστεί ώστε η ημερομηνία της δημοσιεύσεως που φέρει κάθε φύλλο της Επίσημης Εφημερίδας να είναι η ίδια με την ημερομηνία, κατά την οποία το εν λόγω φύλλο είναι πράγματι διαθέσιμο για το κοινό σε όλες τις γλώσσες και στο εν λόγω γραφείο.

Αυτές οι διατάξεις δημιουργούν το τεκμήριο ότι η ημερομηνία δημοσιεύσεως είναι πράγματι η αναφερόμενη σε κάθε φύλλο της Επίσημης Εφημερίδας.

Στην περίπτωση κατά την οποία προσκομίζεται η απόδειξη ότι, η ημερομηνία κατά την οποία το φύλλο ήταν πράγματι διαθέσιμο δεν είναι η ίδια με την ημερομηνία που αναφέρεται σ' αυτό το φύλλο, πρέπει, ωστόσο, να λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία της πραγματικής δημοσιεύσεως.

Πράγματι, η γενική αρχή της έννομης κοινοτικής τάξεως απαιτεί μια πράξη της δημόσιας αρχής να μην μπορεί να αντιστασεται στα υποκείμενα δικαίου πριν υπάρξει γι' αυτά η δυνατότητα να λάβουν γνώση της εν λόγω πράξεως.

- 16 Όσον αφορά το τελευταίο σκέλος του υποβληθέντος ερωτήματος, έχει σημασία η ημερομηνία, κατά την οποία ένας κανονισμός πρέπει να θεωρείται ότι δημοσιεύθηκε, να μην ποικίλλει ανάλογα με το αν η Επίσημη Εφημερίδα των Κοινοτήτων είναι διαθέσιμη στο έδαφος κάθε κράτους μέλους.

Ο ενιαίος χαρακτήρας και η ομοιόμορφη εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου απαιτούν, πράγματι, όπως η θέση σε ισχύ ενός κανονισμού επέρχεται, εκτός αντιθέτου ρητής διατάξεως, την ίδια ημερομηνία σε όλα τα κράτη μέλη, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη καθυστερήσεις που ενδεχομένως θα σημειώνονταν, παρά τις προσπάθειες να διασφαλιστεί η ταχεία διανομή της Επίσημης Εφημερίδας στο σύνολο της Κοινότητας.

- 17 Πρέπει, επομένως, να δοθεί στο υποβληθέν ερώτημα η απάντηση ότι το άρθρο 191 της Συνθήκης ΕΟΚ έχει την έννοια ότι, εκτός αντιθέτου αποδείξεως, ένας κανονισμός πρέπει να θεωρείται ότι δημοσιεύθηκε, στο σύνολο της Κοινότητας, κατά την ημερομηνία που φέρει το φύλλο της Επίσημης Εφημερίδας, το οποίο περιέχει το κείμενο του εν λόγω κανονισμού.

Επί του τρίτου και τέταρτου ερωτήματος

- 18 Το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα έχουν ως εξής:

«Έπρεπε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 741/73 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 1973, να εφαρμοστεί και στους εισαγόμενους οίνους που για πρώτη φορά υπήχθησαν στο σύστημα νομισματικών εξισωτικών ποσών, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 649/73 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1973, και που αποσύσθηκαν από ιδιωτική τελωνειακή αποθήκη προ της πραγματικής δημοσιεύσεως του τελευταίου αυτού κανονισμού;»

«Εν αρνητική περιπτώσει: θα έπρεπε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 649/73 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1973, να εφαρμοστεί στους οίνους που αναφέρονται πιο πάνω;»

- 19 Ο κανονισμός 649/73, της 1ης Μαρτίου 1973, ο οποίος κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, έπρεπε να τεθεί σε ισχύ την ημέρα της δημοσιεύσεώς του στην Επίσημη Εφημερίδα, δημοσιεύθηκε σε φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως το οποίο, παρόλον ότι έφερε την ημερομηνία της 9ης Μαρτίου 1973, δεν ήταν στην πραγματικότητα διαθέσιμο στην έδρα του γραφείου των επισήμων δημοσιεύσεων, σύμφωνα με δήλωση του ίδιου αυτού γραφείου, παρά στις 12 Μαρτίου 1973, ημερομηνία κατά την οποία, επομένως, πρέπει να θεωρείται ότι τέθηκε σε ισχύ.

Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του προαναφερθέντος κανονισμού, τα προκύπτοντα από την εφαρμογή του ποσά έπρεπε, ωστόσο, να ισχύουν από τις 26 Φεβρουαρίου 1973, και μάλιστα — υπέρ των ενδιαφερομένων — από τις 13 Φεβρουαρίου 1973.

Ο κανονισμός 741/73 της 5ης Μαρτίου 1973, περί τροποποίησης των καθορισθέντων με τον κανονισμό 649/73 νομισματικών εξισωτικών ποσών, τέθηκε σε ισχύ την ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα, δηλαδή στις 19 Μαρτίου 1973, παρόλον ότι, κατά το άρθρο 2, είχε εφαρμογή από τις 5 Μαρτίου 1973.

Τα υποβληθέντα ερωτήματα εγείρουν, έτσι, πρώτον, το πρόβλημα αν ο κανονισμός 649/73 μπορούσε νομίμως να έχει αναδρομικά αποτελέσματα από της θέσεώς του σε ισχύ, επεκτείνοντας ιδίως για πρώτη φορά το σύστημα των νομισματικών εξισωτικών ποσών στους επίμαχους οίνους.

- 20 Παρόλον ότι, κατά γενικό κανόνα, η αρχή της ασφαλείας του δικαίου αντιτίθεται στο να ορίζεται η έναρξη ισχύος κοινοτικής πράξεως σε ημερομηνία προγενέστερη της δημοσίευσής της, μπορεί αυτό να μη συμβαίνει, κατ' εξαίρεση, όταν ο επιδιωκόμενος σκοπός το απαιτεί και όταν τηρείται προσηκόντως η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων.

Ειδικότερα, όσον αφορά τα νομισματικά εξισωτικά ποσά, το θεσπισθέν με τον κανονισμό 974/71 σύστημα συνεπάγεται, καταρχήν, ότι τα προβλεπόμενα μέτρα παράγουν αποτελέσματα από της επελεύσεως των περιστατικών που τα ενεργοποιούν, έτσι ώστε, για να καταστούν πλήρως αποτελεσματικά, μπορεί να παραστεί ανάγκη προβλέψεως της εφαρμογής των νεοκαθοριζομένων νομισματικών εξισωτικών ποσών σε πραγματικά περιστατικά και σε πράξεις που έλαβαν χώρα επί μικρή περίοδο προ της δημοσίευσής του κανονισμού που τα καθορίζει στην Επίσημη Εφημερίδα.

Είναι συμφυές με το σύστημα των νομισματικών εξισωτικών ποσών οι επιχειρηματίες να πρέπει να αναμένουν ότι, κάθε σημαντική μεταβολή της νομισματικής καταστάσεως θα συνεπάγεται ενδεχομένως την επέκταση του συστήματος σε νέες κατηγορίες εμπορευμάτων και τον καθορισμό νέων ποσών.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η Επιτροπή, ήδη από την προβλεπόμενη με την εφαρμογή των νέων ποσών ημερομηνία, έλαβε ειδικά μέτρα ώστε τα νέα ποσά να περιέλθουν σε γνώση των ενδιαφερομένων εμπορικών κύκλων.

Η εφαρμογή του κανονισμού 649/73 σε πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα από τις 26 Φεβρουαρίου 1973, δηλαδή επί περίοδο δύο εβδομάδων προ της πραγματικής του δημοσίευσως, δεν ήταν, επομένως, ικανή να προσβάλει αξία προστασίας εμπιστοσύνη.

Ενώπιον αυτής της διαπιστώσεως, ως προς τον κανονισμό 649/73, λαμβανομένης υπόψη της εξαιρετικής καταστάσεως που επικρατούσε κατά την κρίσιμη εποχή, καμία σκέψη σχετική με την ασφάλεια του δικαίου δεν αντιτίθεται στο να επάγεται ο κανονισμός 741/73, ο οποίος τροποποίησε τα προκύπτοντα από τον προαναφερθέντα κανονισμό νομισματικά εξισωτικά ποσά και εκδόθηκε στις 5 Μαρτίου, αποτελέσματα από αυτή την τελευταία ημερομηνία, παρά το γεγονός ότι ο κανονισμός 649/73 δεν είχε ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

- 21 Πρέπει, επομένως, να δοθεί η απάντηση ότι, από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος των κανονισμών 649/73 της 1ης Μαρτίου 1973 και 741/73 της 5ης Μαρτίου 1973, κατά το ότι αντιστοίχως προέβλεψαν την εφαρμογή τους από τις 26 Φεβρουαρίου 1973 και τις 5 Μαρτίου 1973.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε το Bundesfinanzhof, με Διάταξη της 21ης Μαρτίου 1978, αποφαινεται:

- 1) Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος των κανονισμών 649/73, της 1ης Μαρτίου 1973, 741/73, της 5ης Μαρτίου 1973, και 811/73, της 23ης Μαρτίου 1973, στο μέτρο που καθόρισαν νομισματικά εξισωτικά ποσά, έχοντα εφαρμογή επί των εισαγομένων από τρίτες χώρες ερυθρών και λευκών οίνων υπαγομένων στις δασμολογικές διακρίσεις 22.05 C I και C II, ούτε το κύρος των κανονισμών 649/73 και 741/73, κατά το ότι αντιστοίχως προέβλεψαν την εφαρμογή τους από τις 26 Φεβρουαρίου 1973 και τις 5 Μαρτίου 1973.
- 2) Το άρθρο 191 της Συνθήκης ΕΟΚ έχει την έννοια ότι, εκτός αντιθέτου αποδείξεως, ένας κανονισμός πρέπει να θεωρείται ότι δημοσιεύθηκε, στο σύνολο της Κοινότητας, κατά την ημερομηνία που φέρει το φύλλο της Επίσημης Εφημερίδας, το οποίο περιέχει το κείμενο του εν λόγω κανονισμού.

Κρίθηκε από το Δικαστήριο στο Λουξεμβούργο στις 25 Ιανουαρίου 1979.

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Donner
Pescatore Sørensen O'Keefe Bosco Touffait

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Ιανουαρίου 1979.

Ο γραμματέας
A. Van Houtte

Ο Πρόεδρος
H. Kutscher